

გალდათის მანიპულიტაციები, ა. (ა.) 0. ა. ხელოვნებისა და კულტურის განვითარების ცენტრი

ՄՐԺԵՆՈՅԻ ՔԱ ՊԵՂԻԿՈԹՈՒՆԻ ՀՊՈՎԻԼՈ ՊԵՂԻԿՈՍՏԱՆԱՅ ՔԱՆԱԺԱԿԱՎԵՐՁՐԱՐ

აზიური ფაროსანას წინააღმდეგ ბრძოლა საქართველოს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ერთ-ერთი პრიორიტეტული საკითხია. ამ მწერს სოფლის მეურნეობისათვის მნიშვნელოვანი ზიანის მიყენება შეუძლია. აშშ და ევროპის განვითარებული ქვეყნები აზიურმა ფაროსანამ გვარიანად დააზარალა და ჩვენს ქვეყნასაც უქმინის საფრთხეს.

თავად მოსახლეობის ჩართულობა. მათი ინფორმირება მაგნებლის ბიოლოგიასა და მასთან ბრძოლის მეთოდებთან დაკავშირებით გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ბალდათის საინიციატივო-საკონსულტაციო სამსახურის სპეციალისტებმა მწერის ჩვენს მუნიციპალიტეტში გამოჩენისთანავე დაინტეგრა. მათ ბალდათის ყველა სოფელში გამართეს საინ-

აზიური ფაროსანა აფხაზეთიდან, კერძოდ, გაღის რაიონიდან შემოვიდა. 2016 წლის ის სამეცნიელოსა და გურიაში გავრცელდა და 2017 წლიდან გვხვდება იმერეთში – სამტრედიის, ხონისა და ვანის მუნიციპალიტეტებში, ამავე წლის შემოდგომაზე უკვე ბალდათის მუნიციპალიტეტში. ჯერჯერობით მავნებელს ბალდათისთვის ზიანი არ მიუყენებია, ვინაიდან გამოზამთრების პერიოდში შემოვიდა, მაშინ, როცა შენობანაგებობებსა და სადგომებში იდებს ბინას. ის აპრილის ბოლოდან – მაისში იწყებს გარეთ გამოსვლას, გადადის მცენარეზე და ფოთლის ქვედა მხარეზე ჯგუფებად იწყებს კვერცხის დებას. 4–5 დღეში ჩნდება ნიმუშები, რომლებიც გამოჩეკვის დღიდან იწყებს პარაზიტულ ცხოვრებას მცენარეზე. აზიური ფაროსანა სწრაფად მრავლდება, დებს 250–300 კვერცხს, მას არ ჰყავს ბუნებრივი მტერი. მისი რაოდენობის შესამცირებლად აუცილებლია მავნებლის ნინაალმდეგ ბრძოლა მექანიკური და ქიმიური საშუალებებით, რომელიც უკვე გამოცდილია სხვადასხვა ქვეყანაში. ამ მხრივ სახელმწიფოსთან ერთად მნიშვნელოვანია

შტაბები. იმერეთის რეგიონს, მათ შორის ბალდათს მეთვალყურეობს აპაშის მუნიცი-პალიტეტის საკოორდინაციო შტაბი. 27 აპრილს ბალდათის მუნიციპალიტეტს სურ-სათის ეროვნული სააგენტოს უფროსის მოადგილე გიორგი იაკობაშვილი და აზიურ ფაროსანასთან პრძოლის აპაშის საკოორდი-ნაციო შტაბის ხელმძღვანელი ლაშა შალამ-ბერიძე ესტუმრნენ და ადგილობრივი თვით-მმართველობის ნარმომადგენლებს შეხვდნენ. სტუმრებმა სახელმწიფოს მნი-დან აზიური ფაროსანას წინააღმდეგ პრძო-ლის ლონისძიებებზე ისაუბრეს.

ფაროსანასთან საბრძოლველად შტაბი
ბალდათის მუნიციპალიტეტშიც შეიქმნა. მას
მერის პირველი მოადგილე – კახა ენუქიძე
ხელმძღვანელობს. შტაბი სამი წევრისგან
შედგება: დათო მშვილდაძე ნარმოადგენს
მერიის სოფლის მეურნეობის, ბუნებრივი
რესურსებით სარგებლობისა და გარემოს
დაცვის განყოფილებას, კოტე ჯავახია –
გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის
სამინისტროს ბალდათის საინფორმაციო-
საკონსულტაციო სამსახურს, ხოლო ამირან
ბახტიძე – სურათის ეროვნული სააგენტოს
პასუხისმგებელი პირია.

განვითარება გ.7-2 გ.3

ხანს მართონიანი დასახლების სუვერენიტეტი მიენიჭა

მთის განვითარების ეროვნული საბჭოს
გადაწყვეტილებითა და მთავრობის მხ-
არდაჭერით ბალდათის მუნიციპალიტეტის
სოფელ ხანს მაღალმთიანი დასახლების
სტატუსი მიენიჭა. სახელმწიფოს მიერ
მაღალმთიანი რეგიონების მიმართ განხორ-
ციელებული პოლიტიკა არის ქვეყნის რე-
გიონული განვითარების პოლიტიკის

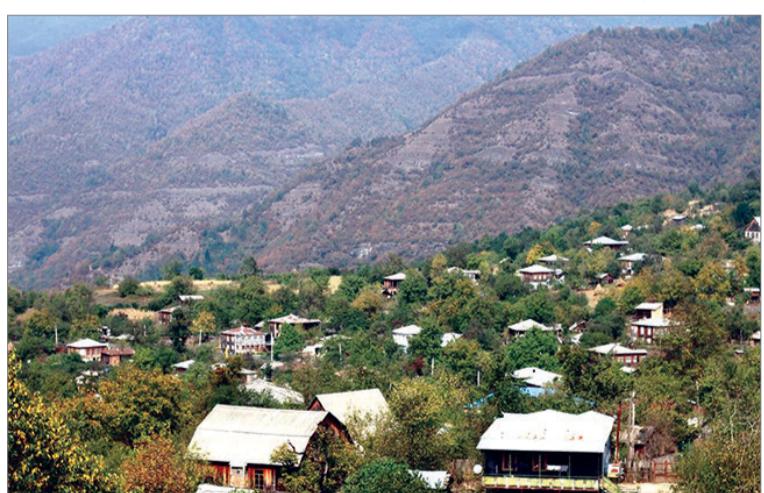
როგორ მოხდა სოფლისათვის მაღალ-
თიანი დასახლების სტატუსის მინიჭება და
რა ღონისძიებები გატარდა ამის მისაღწ-
ევად, ამ თემაზე „ჩემი გაზეთის“ გუნდი
ბალდათი-ხარაგაულის მაჟორიტარ დეპუ-
ტატს კობა ლურსმანაშვილს ესაუბრა. რო-
გორც მან აღნიშნა, ამისათვის უპირველესია
სოფლის ციტსომეტრული სიმაღლე. ბატო-

ვით, მაღალმთიან დასახლებად ითვლება
დასახლება, რომელიც ზღვის დონიდან 1500
მეტრის სიმაღლეზე ან მის ზევით მდე-
ბარეობს. საქართველოს მთავრობა უფლე-
ბამოსილია, სხვადასხვა კრიტერიუმის (მთის
ფერდობის დახრილობა, ინფრასტრუქტუ-
რის მდგომარეობა, კლიმატური პირობები
და ბუნებრივი გარემო, სასოფლო-სამუშა-

ნეო დანიშნულების მინის ს სიმცირე და სიმწირე, დემოგრაფიული მდგომარეობა, მათ შორის, გამწვავებული მიგრაციული პროცესები) გათვალისწინებით, მაღალმთიანი დასახლების სტატუსი მიანიჭოს დასახლებას, რომელიც ზღვის დონიდან არანაკლებ 800 მეტრის სიმაღლეზე მდებარეობს. გამონაკლის შემთხვევაში, ამ პუნქტით განსაზღვრული კრიტერიუმების გათვალისწინებით, მაღალმთიანი დასახლების სტატუსი შეიძლება ზღვის დონიდან 800 მეტრის სიმაღლეზე ქვევით მდებარეო დასახლებასაც მიენიჭოს.

– ზღვის დონიდან შესაბამის სიმაღლეზე
მდებარეობის მიუხედავად, მაღალმთანინი
დასახლების სტატუსი ენიჭება საქართ-
ველოს შემდეგ ისტორიულ-გეოგრაფიულ
მხარეებში მდებარე დასახლებებს: ხევი,
მთიულეთი, პანჯისის ხეობა, მაღალმთანინი
აჭარა, გუდამაყრის ხეობა, ფშავებევსურე-
თი, თუშეთი, ზემო სვანეთი, ქვემო სვანეთი,
ლეჩხუმი, რაჭა.

მაღალმთიანი დასახლების სტატუსის

ნაწილი, რომელიც მიმართულია საქართველოს მთელი ტერიტორიის თანაბარი სო-ციალურ-ეკონომიკური განვითარების უზრუნველყოფისაკენ. ეს ძალიან მნიშვნელოვანი ნაბიჯია იმისთვის, რომ არა მარტო შენარჩუნდეს ადგილზე მცხოვრები მოსახლეობა, არამედ ბარში მცხოვრებ ადამიანებსაც გაუჩნდეთ მთაში დასახლების ინტერესი.

ლვორული კრიტ-
რიუმების დაკმაყოფილების შემდეგ მთის
საბჭოს წევრებმა მიიღეს გადაწყვეტილება
სოფელ ხანის მაღალმთანი დასახლების
სტატუსის მინიჭების შესახებ.
გადაწყვეტილება გავიდა მთავრობის სხდო-
მაზე და დადგინდა გადაწყდა.

სოფელს მაღალმთიანი დასახლების
სტატუსი ენიჭება:

- ჰიდროგრაფიული სიმაღლის მიხედ-

ბრძანებულება, გამოსტობა!

სახლში დაწყებული ინტერვიუ სცენაზე
გავაგრძელეთ; წამყვან-ჟურნალისტის კითხ-
ვებზე 75 წლის იუბილარი ნოდარ ფულარი-
ანი, მის მიერ 35 წლის წინ შექმნილი ტრიო
“იმერეთი” (მერაბ ნერგაძე, ავთო გოგავა)
და მეგობარ-კოლეგები სიმღერებით გვპა-
სუხობდნენ.

ბერ სახელოვან ორკესტრში ადგილდ-
ამკიდრებული უნიჭირესი მუსიკოსი 70-
იან წლების დასაწყისში მშობლიურ ბალ-
დათს დაუბრუნდა და ვალერიან
ქაშაკაშვილის სახელობის მუსიკალურ
სკოლას 45 წელი თავიცობდა. უყვარს ნო-
დარ ფულარიანს ბალდათი და ბალდათს
უადარს ნოლარ ლოლარანი.

უკვეთოს ხოდაო ფულარიათ. რევაზ ლალიძის სახელობის კულტურის სახლში გამართულ ნოდარ ფულარიანის საიუბილეო საღამოზე სწორედ ეს სიყვარული მღეროდა და მეფობდა.

ურართები პატიოლუსი - 125

კონკრეტული კინემატოგრაფი

ბალდათში...

„როცა ფოთლები იწყებენ გაყვითლებას და ცვენას, მე მიზიდავს როგორც გადამ-ფრენ ფრინველს „იქეთ, იქეთ, მმობლიური მთები...“ იქ დიდანის იქნება სითბო, დამ-ნიფდება ყურძენი, ყველაფერი სავსეა ხილით, ყვავილებითა და მზის სხივებით. იქ, სამხრეთში არის ჩემი ულამაზები და უსაყ-ვარლესი კუთხე საქართველოსი – ბალდათით – მაიაკოვსკი, ჩემი ძმის – ვლადიმერ მაია-კოვსკის სამშობლო.“ ამ სიტყვებით იწყებს ლუდმილა მაიაკოვსკაია (პოეტის და) თავის წერნის „ვლადიმერ მაიაკოვსკი“.

ჩვენ ვისაუბრეთ, თუ როგორ აღმოჩდნენ მაიაკოვსკები ბალდათში „ჩემი გაზე-თის“ 1 (29) ნომერში სათაურით – „საიდან მოვიდნენ“. ვფიქრობთ, მკითხველისთვის საინტერესო იქნება, თუ რას ნერს თავად ლუდა მაიაკოვსკაია ამის შესახებ: „მე მოვჭდი თავდაპირველად ბალდათში იმ სახლში, სადაც ახლა ვ-ვ. მაიაკოვსკის მე-მორიალური მუზეუმია 1889 წელს, მაშინ 5 წლისა ვიყვავი... სამწუხაროდ, ზუსტად არ ვიცი როდის აღმოჩნდნენ ჩვენი ნიბაპრები საქართველოში. მათი მოგონებებიდან მახსოვს, რომ ჩვენი ბაბუა (მამის მხრიდან) კონსტანტინე კონსტანტინეს ძე მაიაკოვსკი

ჩემი გაზეთის უსაყვარესი მისამართი „სამწუხაროდ ზუსტად არ ვიყვავი... სამწუხაროდ, ზუსტად არ ვიცი როდის აღმოჩნდნენ ჩვენი ნიბაპრები საქართველოში. მათი მოგონებებიდან მახსოვს, რომ ჩვენი ბაბუა (მამის მხრიდან) კონსტანტინე კონსტანტინეს ძე მაიაკოვსკი

მისამართი „სამწუხაროდ ზუსტად არ ვიყვავი... სამწუხაროდ, ზუსტად არ ვიცი როდის აღმოჩნდნენ ჩვენი ნიბაპრები საქართველოში. მათი მოგონებებიდან მახსოვს, რომ ჩვენი ბაბუა (მამის მხრიდან) კონსტანტინე კონსტანტინეს ძე მაიაკოვსკი

ცხოვრობდა ახალციხეში... უკრაინიდან იყო მისი მეუღლე – ჩვენი ბებია ეფროსინია დანილევსკაია, ცნობილი რუსი და უკანელი მწერლის (მე-19 საუკუნე) გ-პ. დანილევსკის ბიძაშვილი.

როგორც ჩანს, ჩვენი დიდი ბაბუა, უკეთესი ხევდის საძენელად ბერესლავლიდან ჯერ გადავიდა ფეოდისაში, შემდეგ საქართველოში, სადაც მუშაობდა საქმისმარტოებლად ახალციხის საქალაქო სამმართველოში“.

იქ, ახალციხეში დაბადა ჩვენი მამა – ვლადიმერ კონსტანტინეს ძე (1857 წლის 7 (19) ივლისი).

როგორც ამ მოგონებებიდან ჩანს, მაია-კოვსკის ოჯახი ბალდათში ჩამოვიდა 1889

წელს. პოეტის მშობლები შეუდღდნენ 1883 წელს. 1884 წლის 12 (24) აგვისტოს მათ შეეძინათ პირველი შვილი ლუდა. 1986 წელს შეეძინათ ვაჟი – ალექსანდრე, რომელიც რამდენიმე თვეში დაიღუპა. 1888 წელს შეეძინათ ისევ ვაჟი – კონსტანტინე, დაიღუპა 1891 წელს 3 წლის ასაკში, დაკრძალულია ბალდათში.

საინტერესოა, პოეტის დედის – ალექსანდრა პავლენკოს მოგონებები ბალდათში გატარებულ ნებებზე: „ჩვენ ვცხოვრობით სოფელ ბალდათში, ბალდათის სატყეოში. აქ ჩვენ ჩამოვედით 1889 წლის ოქტომბერში სომხეთიდან, სადაც ჯერ სოფელ კარაკლისები ვცხოვრობდით, შემდეგ ეკ – სოფელ ნიკიტენკაში, ალექსანდროპოლის სატყეოში გადავედით საცხოვრებლად.“

ჩვენთან ერთად ბალდათში ჩამოვიდა დაღესტენელი ლეკი იმრიზ რამ-ოღლი. იმრიზმა იცოდა რუსული ენა. ჩვენთან ტყისმცველად მოეწყო... ბალდათის სატყეოში თვრამეტი ტყისმცველი მუშაობდა. იმრიზის გარდა ყველანი ქართველები იყვნენ...

ზოგჯერ ტყისმცველებს ბავშვებისთვის პატარა მხეცები და ფრინველები მოჰყავდათ. ვალოდიას ცხოვრები ძალიან უყვარდა...

ლუდა და კოსტა ქუნითორუშით გახდენ ავად 1891 წელს. ოცდაშვიდი კილომეტრი უნდა გაგვევლო, რომ ქუთასიდან ექიმი ჩამოვცვანა...

მაშინ აცტომობილები არ იყო და ქუთასისა და ბალდათს შორის დადიოდა დილიქანსი – თორმეტადგილიანი დიდი ეკაპაჟი, რომელიც ოთხი ცხენი იყო შებმული. დილიქანსი მხოლოდ დილით გადიოდა. ბავშვები კი თავს ძალიან ცუდად გრძნობდნენ. იმრიზი ლამა ფრენით ნაიდა სადგურ რიონში, რიონიდან მატარებლით ჩავიდა ქუთასიში და დილაადრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ქუთარუშა როულ ფორმებში მიმდინარეობდა. სამი წლის კოსტიამ ავადმყოფობა ვერ გადაიტანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ, რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გავხდით ლუდა დახურულ სასწავლებელში მიგვებარებანა. აქ ის ცხოვრობდა და სწავლოდნენ კინ და დაბადებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები ცხოვრობდნენ, მაგრამ რადგან ისინი ვინროდ იყვნენ, იძულებული გადაიდრიან ექიმი ეტლით ჩამოიყვანა.

ბალდათში არ იყო სკოლა და განა-

თლების მისაღებად უფროსი ქალიშვილი ლუდა ნავიყანეთ თბილისში. იქ ჩვენი ნა-თესავები

შეკრულობის შედეგი

გახდა მოსაწყენი და უინტერესო ჩემს ცხოვრებაში...

ასე გავიდა თვე და აქ მოხდა რაღაც უჩვეულო შემთხვევა, რომელიც შეიძლება აიხსნას მანძილზე აზრის გადაცემის შედეგად. თუმცა მაშინ მე ეს მივიღე, როგორც სასწაული. ვზივარ ბალში, ძალიან მოწყენილი, რაღაცას ვერავ და უცრად... გამიჩნდა ისეთი შეგრძნება, თითქოს მაიაკოვსკი მეძახოდა. დავაგდე სამუშაო და გავიქეცი მდინარისკენ, ჩემი შეხვედრის ადგილას, სადაც ტრადიციულ მოსასხამზე ინგა ვალოდია. მე ხმა ვერ ამოვიღე, მისი სიტყვები კი ახლაც ჩამესმის ყურში, თითქოს ეს გუშინ იყო: „ვარენა თავი ვერ შევიკავე, დავბრუნდი!“

ბევრი გადავიტნე კარგიც და ცუდიც, მაგრამ არ მახსენდება მას შემდეგ ჩემს ცხოვრებაში რაიმე ყოფილიყოს უფრო ძვირფასი, ვიდრე ეს სიტყვები.“

შემდეგ მოხდა ის, რაც უნდა მომხდარიყო. ადრე მრავალჯერ ნათქვამი სიტყვების მიუხედავად, რომლებიც ხშირად გვხვდება დღიურებში: „ვერა ჯერ კიდევ პატარა ხარ. ვერა უნდა მოვიცადოთ...“ მათ აღარ მოიცადეს. ჩაჯდნენ ნავში და გაცურეს მდინარე მოსკოვზე. ვალოდიამ თქვა მხოლოდ ერთი სიტყვა, „გერინიკა“.

მთელი სექტემბერი მაიაკოვსკი მოსკოვში რჩებოდა, ისინი ხშირად ხვდებოდნენ ერთმანეთს. ვერას ჩანაწერებით და ნახატებით თუ ვიმსჯელებთ, ეს პერიოდი მისთვის მღელვარებით აღსავს და შემაშფოთებელია. ლექსები, რომელსაც ვერა იმ დროს წერდა, მოწმობს, რომ მაიაკოვსკის სიყვარული აუსებდა მთელ მის არსებას, უნდოდა რომ ყოფილი სულ მასთან, ენახა ის, გაეგონა მისი ხმა. მაიაკოვსკი შემდგარია დადგების გზაზე. ამ პერიოდში იძექდება მისი სტატიები კინემატოგრაფზე და კულტურაზე „კინოჟურნალში“, ამთავრებს მუშაობას ტრაგედიაზე „ვლადიმერ მაიაკოვსკი“. ვერა საკმაო ნარმატებებს აღნეს, როგორც მხარტვარი, დებულობს მონაწილეობას სხვადასხვა გამოფენებში. მისი ნახატების გარკვეული ნაწილი მაიაკოვსკისთან მის ურთიერთობას ეხება. ერთ-ერთ ნახატზე ქალი ლურჯ ტანსაცმელში ეხვევა მამაკაცს, რომელიც თავს ქალის მერძში მალაგს, მაგრამ მისი ტუჩები, მაიაკოვსკის მსხვილი ტუჩები, განსაკუთრებით გამოკვეთილი ნახატზე როგორც სიურეალისტური დეტალი, აშკარად ასოცირდება სტრიქონებთან:

„ვიოლინოზე სიყვარული
ნაზებს გადააქვთ.
ტლანქებმა ტიმბანს სიყვარულით
ხმა ააყოლონ.
მაგრამ ჩემსავით გადმობრუნდნენ,
ძალა სადა აქვთ,
თავით-ფეხამდე ირგვლივ იყოს
ტუჩები მხოლოდ!“

მთარგმნელი გიორგი გაჩეჩილაძე

ვერა პარიზში გაემგზავრა, გიმნაზიის დამთავრების შემდეგ, საიდანაც 1914 წლის ზაფხულზე, მაიაკოვსკის სახელზე გამოგზავნილ ღია ბარათზე გამოსახულია პარიზის ღვთისმშენებლის ტაძრის ქიმერები. ეს ფაქტი და ვერას შემდეგის მხრიდან სრული უარყოფა აისახა პოემაში:

„ნამოენია შუალამე.

მკაცრი და აკი,

ნამოენია,

მოუქნია ნაჯახი მყისვე!

და ჩამოვარდა მეთორმეტე საათი ისე,
როგორც სიკვდილით დასჯილის თავი.

მინებს აწყდება ლეგა წვიმა

შესაბრალის.

მანქაც ვევბა სახეს ერგებიანს

და ისე ღმუის,
თითქოს პარიზის
ლვთისმშობლის
ტაძრის ქიმერები იღრინებიან.“

(მთარგმნელი ვახტანგ ჯავახაძე)

უკვე ასაკში შესული ვერა იგონებს მის ცხოვრებაში უმთავრეს დღეებს, მაიაკოვსკის უფროსი დისაბმი მიწერილ წერილში: (28 ივნისი 1954 წელი) „მე მინდოდა ჩევნი ურთიერთობებისაგან, ვლადიმერ ვლადიმერის-ძისაგან, სწორედ ის ნამდვილი, დიდი, რაც დარჩა ჩემში მთელი ცხოვრების განმავლობაში.

მე ყოველთვის ვცდილობდი მელაპარაკა მასთან ამ საკითხზე, მაგრამ... გაუბედავი ვიყავი და მეშინოდა დამენგრია რაღაც, გამომმენვია მისი გაკიცხვა და გამანადგურებინა, ის რაც იყო.

მე ცოტა უფროსი და გამოცდილი რომ ყვითელიყავი... ახლა ჩემთვის ცხადია, რომ პირველ წელს, ყოველ შემთხვევაში მე ასე მეტენება, ვალოდია ელოდა ჩემგან არა მხოლოდ დიდ გრძნობას (ამაში ის დარწმუნებული იყო), არამედ აღბათ ბრძოლას ნამდვილი ცხოვრებისათვის. მე კი მაშინ ამას ვერ ვაცნობიერებდი და უბრალოდ ვიტანჯებოდი... ვერ ვპოულობდი ჩემში ძალას, რომ მელაპარაკა ... მაგრამ რაც არ უნდა იყოს, ის იმდენად მნიშვნელოვანი იყო ჩემთვის, რომ დარჩა მთელი ჩემი ცხოვრების ფუნდამენტად“.

არა მისადმი მიძლვნილი. მაშინ მან ეს არ იცოდა. მთავარი იყო რომ ასეთი ლექსი დაიწერა. სწორედ იმ დროს აღმოჩენია ელზამ მასში შემოჭრილი დიდი გრძნობა, რომელმაც მთელი მისი ცხოვრება შეცვალა.

გადაეშვა რა სიყვარულის მორევში, ელიჩამ გადააბიჯა კოგანთა ოჯახის ქცევის მყაცრ კანონებს. მას ძალიან უნდოდა გაეცნო უფროსი დისა და მისი მეუღლისათვის „თავისი“ მაიაკოვსკი. ლილიას არ მოსწონდა უმცროსი დის ურთიერთობა ფულტურისტ პოეტან, როგორც ის ამბობდა, ვილაც მაიაკოვსკისთან. თუმცა ვალოდია ამ დროს პოპულარული იყო და ლილი ის ნახა მთელი თავისი ბრწყინვალებით ბალმონტის საპატივცემულოდ გამართულ ლონისძიებაზე.

მაიაკოვსკის წარდგენა პრიკების ოჯახში 1915 წლის ივლისის ბოლოს მოხდა. მამის სიკვდილის შემდეგ, ელზა მივიდა უფროს დასთან პეტერბურგში და მიიყვანა მისი მტკიცებით, გენიალური პოეტი.

ლილი იგონებს: „მოგვესალმა, გამომწვევად მიყურებდა მე, მოიღუშა, მითხოა: „თქვენ საშინალად გამხდარხართ...“ და გაწმდა... მე ვედრებით ვუჩურჩულე ელზას: „ნუ თხოვ მას ნაიკითხოს“ ელზამ არ გამიგონა და ჩენ პირველად მოვისმინეთ მაშინ „ლრუბელი შარვლით“. კითხულობდა გასაოცად.

მაიაკოვსკი იდგა ზურგით კარის ჩარჩოს მიყრდნობილი. პიჯაკის გულის ჯი-

შეხტელების ოჯახში შემონახა ლეგენდა, თითქოს ვერა და მაიაკოვსკი აპირებდნენ საიდუმლოდ დაეწერათ ჯვარი. მათი ოჯახის ერთ-ერთ წევრი, ქალბატონი მარტი იგონებს: „...მას კარგად ესმიდა, რომ მშობლები არასოდეს დათანხმდებოდნენ მათ შეუძლებას, მაგრამ მიუხედავად ამისა, შეეცადა მაიაკოვსკისთან ერთად გაქცეულიყო. ვეროჩეა ცრემლმორეული ეხვენებოდა მამას, მიეცა მისთვის პასპორტი, თითქოსდა გიმნაზიის მეგობარ გოგონებთან ერთად საფრანგეთში სამოგზაუროდ მიდიოდა, მაგრამ ის არ გაუშვეს და ეს იყო ნამდვილი ტრაგედია...“

ბიძან ამოილო პატარა რვეული, ჩაიხდა მაშინ და ჩაიდო იმავე ჯიბეში. შემდეგ მოავლო თვალი ოთახს, როგორც დიდ აუდიტორიას... და დაიწყო კითხვა დაუვინარი ხმით:

„დიახ, ეს მოხდა ოდესაში.
ახლა ცხადია,
ეს არ ყოფილა არც ბოდვა და

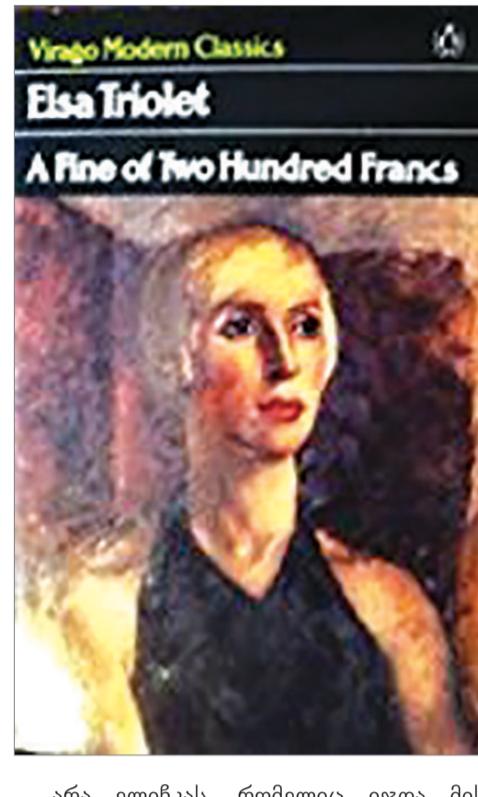
არც მალარია.“

(მთარგმნელი ვახტანგ ჯავახაძე)

ჩევნენ ავწიეთ თავები და კითხვის დასრულებამდე არ მოგვიცილებია მზერა თვალით უნახავი საოცრებისათვის.

მაიაკოვსკის არც ერთხელ შეუცვლია პოზა. არავისთვის შეუხედავს. ის ჩიოდა, უკამაყოფილებას გამოთქვამდა, დასცინოდა, ითხოვდა, ვარდებოდა ისტერიკაში, აკეთებდა პაუზებს კითხვისას. აი ის უკვე ზის მაგიდასთან და ითხოვს ჩაის. მე აჩქარებით ვუსხამ ჩაის სამოვარიდან, ვდუმარ, ელზა კი ზეიმობს...

მაიაკოვსკი იჯდა ელზას გვედით და სვამდა ჩაის მურაბაში დაბრუნებული გამიდაბაზე, გადამატებული ზოგადი მარკეტის გადამდებული უკანასკენის მანანალები!“

არა ელიჩას, რომელიც იჯდა მის გვერდით, არამედ, უფროს, გათხოვილ და მიუძლვნა მან თავისი გენიალური პოემა.

ისევ ლილის მოგონებებიდან: „როდესაც ვკითხე, როგორ შეუძლია მას დანეროს პოემა ერთ ქალზე (მარიაზე) და მიუძლვნას სხვას (ლილის). მაიაკოვსკიმ მიპასუხა: „რომ სანამ ინერბოდა „ლრუბელი“, ის გატაცებული იყო რამდენიმე ქალით, რომ მარიას სახე ყველაზე ნაკლებად უკავშირდება ოდესელ მარიას და რომ მეოთხე თავში ადრე იყო არა მარია, არამედ სონკა. შემდეგ გადაკეთდა რომ ქალის სახე კრებითი ყოფილიყო. სახელი მარია დატოვა იმიტომ რომ ჩათვალა უ

345-ffuhnb fh26n318n

ვაჩქეროთ ერთმანეთს ტიტები – ბალდა-
თის ხელოვნებისა და კულტურის განვითა-
რების ცენტრის შემოქმედებითმა ჯგუფმა
ბალდათელ მაყურებელს ტიტებთან ერთად
ემოციით გაჟერებული, ტკივილნარევი, ჩვე-
ნი გმირების გახსენების ლამაზი საღამო
აჩქეა. მსახიობები, მომღერლები და მოცეკ-
ვავები ეცადნენ სცენაზე გაეცოცხლები-
ნათ 1989 წლის 9 აპრილის მოვლენები, ალ-
ენიშნათ 1991 წლის 9 აპრილი -საქართველოს
დამოუკიდებლობის აღდგენის დღე, გაეხ-
სენებინათ სამშობლოსთვის სიცოცხლე
შეწირული ჩვენი დროის გმირები.

„ଦ୍ୱାରାପୁର୍ବକ୍ରିୟନାମତ ଶୋଭ୍ୟଲ୍ୟ ଶିଳ୍ପିନାମତ୍ୟା“ -
ଏହି ଶଲ୍ପଗାନିତା ଏବଂ ଏହି ମିଥିନିତ ଆ. (ବ). ଓ. କ. କୃଷ୍ଣ-
ପ୍ରିସରୀଙ୍କା ଏବଂ ଶେଳେଗନ୍ଧିବୀଙ୍କା ଗାନ୍ଧିତାର୍ଥବୀଙ୍କାଙ୍କ ପ୍ରେର-
ନିକା ମୁଖ୍ୟିକାପାଦାଲ୍ୟର ଶିଳ୍ପିନାମତ୍ୟାଙ୍କାଙ୍କ ଗାନ୍ଧି-
ତାନ୍ଦିବୀଙ୍କାମ ଅମାବୟ ମିଥିନିତ ଶତ୍ରୁମରାଦ ନେପ୍ୟୁଲ
ଶାକାରତାପ୍ରେଲାଙ୍କ ପାରଲାମେନ୍ଟିଙ୍କା ଗ୍ରାନ୍ଟନ୍ତୁଲି ଶିଳ୍ପି-
ନାମତ୍ୟାଙ୍କାଙ୍କ ଗର୍ଭରାଲ୍ୟର ଫିର୍କ୍ରିପ୍ତିନିକାଙ୍କ
ମାଂଦାଦାଗିଲ୍ୟାଙ୍କ ମିରିନାଙ୍କ କୋଣିକ୍ତାଶ୍ଵାଲିଙ୍କା, ଶାଶ୍ଵତ-
ଶିଳ୍ପିନାମତ୍ୟାଙ୍କ ର୍କ୍ୟୁଶର୍ସବୀଙ୍କା ଡେପାରଟମେନ୍ଟିଙ୍କା ଏବଂ
ରୈଜିଷ୍ଟ୍ରିଟିନିକାଙ୍କ ଲେବାନ ତାଜତାକ୍ଷିମିଶ୍ଵାଲିଙ୍କା ଏବଂ ଶାଶ୍ଵତ-
ଶିଳ୍ପିନାମତ୍ୟାଙ୍କ ଆଶ୍ରମାଳାଙ୍କାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାଙ୍କ
ର୍କ୍ୟୁଶର୍ସବୀଙ୍କା ଆଶାତାନିକାଙ୍କ ଯୁମାସପିନ୍ଦାଙ୍କ. ଶାଶ୍ଵତବୀଙ୍କାଙ୍କ
- ପଢିବା, ରନ୍ଗାତିତି, ନିତେଲ୍ୟାଙ୍କା - 2007 ନେଲ୍ୟା
ଦାଖ୍ଯାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ଶିଳ୍ପିନାମତ୍ୟାଙ୍କାଙ୍କ ମନ୍ଦାଶ୍ଵାଲ୍ୟବୀଙ୍କାଙ୍କ
ଶେଷମ୍ଭେଦ ଶାକମିଳାନ ଏବଂ ଶାନ୍ତିକ୍ରିୟାଙ୍କ ଶେଷ୍ୟେଦରା
ଗାମିମାରତା ବାଲଦାତିଙ୍କ ପ୍ରେରିତାଲ୍ୟର ଶିଳ୍ପି-
ନାମତ୍ୟାଙ୍କାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟିକାପାଦାଲ୍ୟକୁ ମେରିନାରିଲ ଗ୍ରଂଥଶାଖୀ; ବାଲଦାତିଙ୍କ
ମୁଖ୍ୟିକାପାଦାଲ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନପ୍ରିୟକାଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତପ୍ରିୟକାଙ୍କ, ଗାନ୍ଧାତାଲ୍ୟବୀ-
ନାମତ୍ୟାଙ୍କା ଏବଂ ଶାଶ୍ଵତକ୍ରିୟାଙ୍କାଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତପ୍ରିୟକାଙ୍କାଙ୍କ ନିବନ୍ଧି

საბიბლიოთეკო ცხოვრების განახლებისთვის საჭირო რჩევები დაუტოვეს ბალდათის ბიბლიოსახლს.

რევაზ ლალიძის სახელობის ბალდათის
კულტურის სახლში ვალერიან ქაშავაშვილის

120 წლის იუბილესადმი მიძღვნილი კინო-
მუსიკის საღამო გაიმართა. ქართული და
უცხოური კინოკლასიკის ჰანგები სცენაზე
ბალდათის სამუსიკო სკოლის ვიოლინის
კლასის (პედაგოგი: მარინა რიენიაშვილი)
აღსაზრდელებმა გააუღერეს. მათ გარდა
ბალდათელი მაყურებლის ნინაშე წარდგნენ
ვალერიან ქაშავაშვილის სკოლაგამოვლილი,
ახლა ცნობილი მომღერლები: ბადრი სახამ-
ბერიძე (ქუთაისის ოპერის თეატრის სოლის-

ტი), თამთა გაბურია და იაგო ბუხრივიძე, ბალდათის სამუსიკო სკოლის კურსდაბ-

A photograph of two young boys on a gymnasium floor. The boy in the red tank top and black shorts is performing a tuck or roll maneuver, with his legs tucked up and arms wrapped around the other boy's waist. The boy in the blue shirt and dark shorts is being held. They are on a polished wooden floor with a blue and red mat visible in the background.

ა.ც.)-ი.პ. ბალდათის სპორტისა და მოზარდით აქტივობის ცენტრის სპორტული სკოლის დაწესებიში გაიმართა საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონისა და სსრკ ჩემპიონატების პრიზიორის, სპორტის ოსტატის თემურაზ ვაშავაძის სახელობის საერთაშორისო ტურნირი ბერინჯულ-რომაულ ჭიდაობაში. ტურნირზე მედლები 20 წლით კატეგორიაში გათამაშდა 2005-2007 და 2008-2009 წლებში დაპადებულ ჭაბუებს შორის. პირველიაბას ერთმანეთს საქართველოს რეგიონების, სომხეთისა და აზერბაიჯანის სხვადასხვა საჭიდაო სკოლის მოზარდი ათლეტები ეცილებოდნენ.

ნარმატებით იქიდავეს ბალდათის სპორტული სკოლის აღსაზღდელებმა, ხალიჩაზე თავად თემურაზ გაშავმაძის შეგეროდებმაც მოსინჯვეს ძალა. ჯამში ჩვენებურებმა ოქრო-ვერცხლ-ბრინჯაობით გაახარეს გულშემატყვიარი. განსაკუთრებით აღსანიშნავია ლუკა რურიქას იოლი გამარჯვება და ქუთაისელი ჯემში გოგსაძის ჭიდაობა, რომელსაც ტურნირის ყველაზე ტენისური მოქიდავის პრიზიც გადაეცა.

20-22 აპრილს, ქ. ლანჩხუთში, გაიმართა ავთანდილ გოგოლიძევილის სახელობის რესაუბდლიკური ტურნირი თავისუფალი სტილით ჭიდაობაში, რომელშიც მონაწილეობას იღებდა საქართველოს სხვადასხვა ქალაქის უძლიერესი გუნდები, მათ შორის ბადაცათის სპორტული სკოლის მოქადაცებები. 51 კვ. წონით კატეგორიაში წარმატებით იასპარეზა გურამ გუმბერიძემ და პირველი ადგილი დაიკავა (მწვრთნელები: გია ჩხეტია და შევლუდ ჯიხვაძე).

ბაქოდათის უწევობი მოხსენენ კარგად კიდებული გახდა

ტირებული მოსწავლე-ახალგაზრდების, მათი
მშობლებისა და პედაგოგების უფრო მეტად
მოტივირება.

ბალდათში ინტელექტუალური მომსახურებისა და ბალდათი-სარაგაულის მაჟორორიტარი დეპუტატის ბიუროს მხარდაჭერით გამართა. მუნიციპალიტეტის სკოლებიდან „ტეალონი მოსწავლის“ ტიტულის მოსაპოვებლად 15 საჯარო სკოლის 73 მოსწავლე მონაბილუობდა. ინტელექტუალური დაწყებამდე გოჩა ტეალონის მოსწავლი 2016-2017 სასწავლო წლის „ბალდათის ეტალონ მოსწავლეს“ – თამარ კობახიძეს სკოლის ღირსეული ნარმოჩენისთვის ოქროს ფონდის წევრობის დამადასტურებელი სიმბოლური საჩუქარი გადასცა.

ამასთან, თამარის სკოლას – საკრაულის
საჯარო სკოლას, ეტალონის ეგიდიოთ, ლოტევის
საელჩომ ელჩის გედრიკუს პუფეულასის მიერ
ხელმონერილი სპეციალური აღმანახი გადას-
ცა. წინა წლის „ბალდათის ეტალონი მოსწავ-
ლისთვის“ საჩუქარი ბალდათი-ხარაგაულის
მაჟორიტარმა დეპუტატმა კობა ლურსმანშ-
ვილმაც დააწესა. ოფიცირულ მან აღნიშნა, თამარ
კობახიძესა და ინტელექტუალური მიზანების დღე-
ვანდელ გამარჯვებულს საქართველოს
მასტებით, მათვების სასურველ ადგილას,
ეს ჯრიასა და უზინანსის.

ეტალონის ბოლოს, პირველი სამი ადგილი
ასე გადანაწილდა: მე-3 ადგილზე ფერსათის №1 საჯარო სკოლის მე-9 კლასის მოსწავლე ნინო ახალაძე გავიდა. მე-2 ადგილი რობეს სა-ჯარო სკოლის მე-10 კლასის მოსწავლე და-ვით ლაბაძემ დაიკავა, ბაღდათის 2017-2018 სასწავლო წლის ეტალონი მოსწავლე კი გახდა ქალაქ ბაღდათის №2 საჯარო სკოლის მე-9 კლასის მოსწავლე ვახტანგ კირნაძე, რომელიც თამაშის ფინალში ბაღდათის სახელით ითა-მაშებს. ვახტანგი აქტიური მოსწავლეა. მას, სხვადასხვა ოლიმპიადაში მონაწილეობისთვის, არაერთი დიპლომი და სიმბოლური საჩუქარი აქვს მიღებული. რამდენიმე წლის ნინ გაიმარ-ჯეა ქართული ენის კონკურსში. მონაწილეობს ენგლისურ ენის სამსახურში.

ପ୍ରକାଶକ ପରିଷଦ

ნიჭიერი თავში

მოგესალმებით „ჩემი გაზეთის“ მკითხველნი, დღიუდან ვიწყებთ ახალ რუპროკას „ნიჭიერი თაობა“ და ყოველ ნომერში ერთად გავცნობით სკოლის ასაკის შემოქმედებითად გამორჩეულ მოზარდებს, რომლებიც უფრო ლამაზ ფერებში, სხვა სივრცესა და განზომილებაში ხელავენ რეალობას... წერნა ლექსებსა და ჩანახატებს, ქმნიან მუსიკალურ კომპოზიციებს, ხატავენ, ცეკვავენ, ყურადსალები მიღწევები აქვთ სპორტის სხვადასხვა სახეობაში, მუშაობებ მუყაოზე, ქარგავენ და ა.შ., რაც მათ განსაკუთრებულობას თვალსაჩინოს ხდის. სწორედ ასეთი მოზარდები არიან ჩევნი მუნიციპალიტეტის და, ზოგადად, ქვეყნის ხვალინდელი დღე, გავიცნოთ და ცხოვრების ფართო ასპარეზზე გასვლელი გზა დავულოცოთ.

ჩვენი რუბრიკის პირველი სტუმარი
გიორგი მაშანევშვილია, ერთი შეხედვით,
თითქოსდა ჩვეულებრივი მოზარდი, მაგრამ
არაჩვეულებრივი შინაგანი სამყაროთი,
ყოველდღიური ყოფისა და გატაცებების
ჰარმონიული ნაზავით. ის 2002 წლის 29
მაისს დაბადა ბალვათში, სწავლობს ქალაქ
ბალვათის №2 საჯარო სკოლაში. პატარაო-
ბიდანვე ქ. ქუთაისში საჭადრაკო კლუბ
„მაია“-ში თამაშობდა ჭადრაქს და 7
წლიანებში საქართველოს ჩემპიონიც გახდა,
ასევე იყო ევროპის საუკეთესო ათეულში.
გიორგი სწავლის გაგრძელებას პირებს ბი-
ზნესისა და მარკეტინგის კუთხით. რაც შე-
ეხება მის გატაცებას, იგი ფერადი ქა-
ლალდისაგან ამზადებს ფიგურებს, ამ
მიმართულებას ორიგამია ჰქვია (ორიგამი –
ქანაონთისაგან სხვათას უკავირის ან სხვა

ბევრი გზით, რათა მივიღოთ ქალალდის ჩახ-
ლართული დიზაინი. მისი ყველაზე (ცნობილი
ეს კატეგორია არ არის დანართის მიზანი).

ფორმაა იაპონური „რუხი ხეროვა“ ფორმა).

გიორგი აღნიშვნული მიმართულებით
ხუთი წლის წინ დაინტერესდა, ინტერნეტით
მოიძია ვიდეო-გაკვეთილები და ნელ-ნელა

2015 წელს „ბაღდათობა 2015“-ზე ფართოდ
იყო წარმოდგენილი. ასევე აქტიურად
მონაწილეობს სასკოლო გამოფენებზე.

გიორგის განსაკუთრებული დამოკიდებულება აქვს ძალებითან, წრთვის განსაკუთრებული ჯიშის ძალებს გამოიფებსა და ჩემპიონატებზე მონაწილეობისათვის. ჰყავს „კანაკოვსკის“ ჯიშის ძალი, რომელმაც საქართველოს ჩემპიონატზე მეორე ადგილი მიატანა.

გილი დაიკავა.
ნიჭიერი ახალგაზრდა თავის ჰობის
კიდევ უფრო დახვეწანს, განვითარებას გეგ-
მავს. „ჩემი გაზითის“ სახელით წარმატე-
ბას იცის მარტინ მისა.

ଏହା ମାତ୍ରାକେଗିପାଇଲୁଣି

გაზეთი დაკაბადონდა
ი/გ მამუკა ჭოლაძის მიერ
ცაიბეჭლა
ბ.პ.ს. „ქოლორიში“